

Manifiesto Contra a Violencia de Xénero.

Podemos dicir: Virginia, Cristina, Laura, Ana Belén, Paula,... así ata 50 nomes de mulleres non sentir ningunha emoción especial. Se engadimos que estes son os nomes das 50 mulleres asasinadas máis 5 fillas e fillos destas en España durante este ano, vítimas da violencia doméstica. É máis, 4 ASESINATOS LÉVANSE NESTE MES DE NOVEMBRO de 2017. Todos e todas deberíamos estremecernos, indignarnos e gritar moi alto, por que?

Porque un día, unha desas mulleres pode ser a túa irmá, a túa amiga, a túa veciña, a túa nai, a túa compañeira de traballo... e entón, ese día será demasiado tarde para lamentarse e buscar solucións.

Este é un problema de todos, de mulleres e de homes, de calquera clase social, cultura, ideoloxía ou, relixión..., non podemos dicir: non me tocará".

Non só queremos lembrar hoxe a estas 67 mulleres asasinadas, hai outras vítimas que viven unha morte silenciosa cada día nos seus fogares, son as mulleres que sofren calquera tipo de violencia física, psicolóxica ou sexual, mulleres que, en moitos dos casos, non son nin sequera conscientes de estar a sufrir esa situación porque quizais sigan créndose culpables, ou xustificuen ao seu agresor, ou crean que a situación pode cambiar cada vez que el arrepíntese, ou lle promete que non vai volver pasar; son mulleres atrapadas na tea de araña do amor posesivo e dependente.

O que máis preocupa e que este problema parece tocarnos directamente a nós, á xente nova. Os últimos informes realizado polo **Centro Reina Sofía sobre Adolescencia y Xuventude**, tras entrevistar a 1.247 xóvenes de 15 a 29 anos, conclúen que o 27% da xente xoven considera normal a conduta machista dentro da parella. A enquisa de violencia de xénero realizada polo ministerio de asuntos sociais fai dous anos, recolle que as mulleres entre 16 e 25 sofren violencia psicolóxica de control por parte dos seus noivos ou parellas en maior proporción que as mulleres de franxas de idade. O control é una das primeiras manifestacións dun comportamento que pode derivar en violencia de xénero ; como o demostra que en xuño deste ano dos 38 casos de mulleres asasinadas, SETE eran menores de 30 anos e tamén o eran cinco dos agresores.

Está claro que somos parte deste grave problema, pero non queremos que o frío dos números e as enquisas escondan a realidade. A realidade que vívese diariamente, que empeza lentamente sen ser percibida. Un drama que non é privado, e que condena tanto aos verdugos como aos que miramos silenciosos.

Por iso, as alumnas e alumnos de IES XESUS FERRO COUSELO, estamos aquí para denunciar e condenar calquera tipo de violencia machista que se exerce sobre a muller: o control persoal (" esa falda non me gusta, non te pintes, deixa esas amigas, só te quero eu...), as humillacións ("non entendes nada, ti non sabes") e outros tipos de maltratos psicolóxicos e abusos verbais que destrúen lentamente e aniquilan; ou maltrato físico que deixa marca dentro e fora para sempre; e o maltrato sexual que cosifica, denigra.

A finalidade deste manifesto é facer patente o noso rexeitamento á violencia de xénero e fomentar modelos alternativos de convivencia, baseados no respecto e na igualdade, asumindo estes compromisos:

- Consideramos que as persoas, homes e mulleres, somos iguais en dereitos, en capacidade de decisión, en oportunidades para elixir.
- Rexeitamos todas as accións, comentarios e chistes que denigren a imaxe das mulleres.
- Analizaremos criticamente os discursos sexistas e/ou violentos difundidos polos medios de comunicación.
- Promoveremos unha educación igualitaria, na miña contorna máis próxima, evitando roles que perpetúen a idea da desigualdade.
- Seremos libres para decidir na nosa vida sen que un home ou muller impídanos elixir o que desexo, promovendo a eliminación dos estereotipos femininos e masculinos.
- Compartiremos solidariamente as tarefas domésticas e o coidado propio, gañando así autonomía e gozando do afecto de quen quero.
- Resolveremos conflitos de maneira non violenta.
- Mostraremos o noso apoio e solidariedade ás mulleres que sexan vítimas de violencia de xénero

E queremos proclamar:

.Queremos proclamar que a sociedade non pode nin debe tolerar nin unha morte nin unha agresión máis.

- Queremos proclamar que a sociedade non pode xustificar nin protexer aos homes que agriden, insultan, humillan, acosan e asasinan.

- Queremos proclamar que ningunha muller merece ser maltratada, e que nada xustifica ao home que emprega a violencia para dobregala e sometela co único fin de perpetuar o machismo.

Debemos pararnos e sentir que cada acto violento: cada insulto, cada golpe, cada morte fainos a todos e todas máis débiles. Non podemos pechar os ollos.